

Decizia Ombudsmanului European în ancheta privind plângerea 1561/2008/RT împotriva Comisiei Europene

Decizie

Caz 1561/2008/RT - **Deschis la** 27/06/2008 - **Decizie din** 04/12/2009

EXPUNEREA PLÂNGERII

1. Reclamantul este o societate privată din România, care a fost invitată să prezinte o ofertă de contract de prestare de servicii în cadrul unui proiect care urma să fie realizat în Republica Moldova. Procedura de ofertare a fost organizată de Delegația Comisiei Europene din Chișinău, Republica Moldova („Delegația”).

2. Conform invitației de participare la procedura de ofertare, termenul limită pentru primirea ofertelor de către Delegație era 8 noiembrie 2007, ora 16.30 (ora locală).

3. La 6 noiembrie 2007, reclamantul a expediat oferta sa la adresa Delegației prin intermediul unui serviciu de curierat, o companie internațională de expediție.

4. La 8 noiembrie 2007, la ora 13.10, serviciul de curierat a sosit la Delegație pentru a livra oferta reclamantului. Cu toate acestea, Delegația era închisă și livrarea nu a avut loc.

5. Ședința de deschidere a ofertelor a început la 9 noiembrie 2007, la ora 10.00. În aceeași zi, la ora 12.35, Delegația a primit scrisoarea care conținea oferta reclamantului, livrată de același serviciu de curierat. Scrisoarea nu a fost deschisă și nu a fost luată în considerare pentru evaluare, deoarece a fost primită după termenul limită pentru primirea ofertelor.

6. Având în vedere faptul că a trimis oferta la termen, reclamantul a solicitat Delegației să-și revizuiască poziția. De asemenea, acesta a subliniat că serviciul de curierat a încercat să livreze oferta la termen, dar nu a reușit deoarece Delegația era închisă la ora prânzului. Delegația a respins solicitarea reclamantului. La 29 mai 2008, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului.

SUBIECTUL ANCHETEI

7. În plângerea sa inițială adresată Ombudsmanului, reclamantul a prezentat următoarele acuzații și solicitări.

Acuzație :

Delegația Comisiei Europene în Republica Moldova a exclus în mod eronat oferta sa din procedura pentru licitație pentru proiectul realizat în Republica Moldova.

Solicitare :

Delegația Comisiei Europene în Republica Moldova ar trebui să accepte oferta sa pentru proiectul respectiv.

ANCHETA

8. La 27 iunie 2008, Ombudsmanul a deschis o anchetă. La 20 octombrie 2008, Comisia a transmis avizul său, redactat în engleză. La 3 noiembrie 2008, Comisia a pus la dispoziție traducerea în limba română a avizului său; aceasta a fost transmisă reclamantului, care a fost invitat să își prezinte observațiile. Nu au fost primite observații.

9. La 10 februarie 2009, reclamantul a fost contactat telefonic de serviciile Ombudsmanului, pentru a discuta o propunere de soluție amiabilă. În urma convorbirii respective, reclamantul a trimis prin poșta electronică documente adiționale. Acestea au fost anexate propunerii de soluție amiabilă a Ombudsmanului și trimise Comisiei.

10. La 7 iulie 2009, Comisia a răspuns propunerii de soluție amiabilă a Ombudsmanului. Răspunsul Comisiei a fost trimis reclamantului pentru observații. Acesta și-a trimis observațiile la 21 august 2009.

ANALIZA ȘI CONCLUZIILE OMBUDSMANULUI

A. Acuzația de excludere eronată a ofertei reclamantului și solicitarea aferentă

Argumentele prezentate Ombudsmanului

11. Reclamantul a susținut că Delegația a exclus în mod eronat oferta sa referitoare la proiectul realizat în Republica Moldova.

12. În sprijinul afirmației sale, reclamantul a susținut că invitația de participare la procedura de ofertare nu menționa faptul că ofertele puteau fi primite la sediul Delegației la anumite ore. Aceasta specifică doar faptul că ofertele trebuie să fie primite înainte de termenul limită. În opinia reclamantului, invitația de participare la procedura de ofertare ar fi trebuit să specifice faptul că sediul Delegației este închis în timpul pauzei de prânz.

13. De asemenea, reclamantul a susținut că Delegația nu ar fi trebuit să refuze să accepte certificatul de livrare emis de o companie privată de expediție, în care se arăta că s-a încercat efectuarea livrării înainte de expirarea termenului limită, dar că acest lucru nu a fost posibil.

14. În avizul său, Comisia a subliniat că ofertanților le revenea responsabilitatea de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura primirea ofertelor la timp de către Delegație.

15. De asemenea, Comisia a afirmat că programul de lucru al Delegației din Chișinău (Republica Moldova) este public; acesta este afișat la intrare, precum și pe pagina de internet a Delegației. Acest program este în conformitate cu dispozițiile locale din legislația muncii. În plus, serviciul de curierat care a livrat oferta reclamantului livrează și colectează zilnic colete către/de la Delegație și, prin urmare, cunoștea bine programul de lucru al Delegației.

16. De asemenea, certificatul de livrare eliberat de compania privată de expediție reprezintă doar declarația unilaterală a unui serviciu privat de curierat și nu cuprinde nicio probă scrisă din partea Delegației care să confirme încercarea de efectuare a livrării. În plus, compania privată de expediție în cauză nu a lăsat un avis la sediul Delegației, prin care să arate că livrarea nu a putut fi efectuată deoarece birourile erau închise în momentul respectiv. Mai mult, reprezentantul companiei de expediție ar fi putut să se întoarcă ulterior, în aceeași zi, pentru a livra scrisoarea reclamantului.

17. Comisia a ajuns la concluzia că oferta reclamantului a fost primită după termenul limită de primire a ofertelor stabilit în invitația de participare la procedura de ofertare. Prin urmare, aceasta nu a îndeplinit cerințele cuprinse în regulile de ofertare și, în consecință, a trebuit să fie respinsă.

Analiza preliminară a Ombudsmanului care a condus la o propunere de soluție amiabilă

18. În cazul de față, invitația de participare la procedura de ofertare preciza că ofertele puteau fi depuse într-un termen limită specific (până la 8 noiembrie 2007, ora 16.30) „*fie prin livrare înregistrată (serviciu poștal oficial), fie prin predare (inclusiv prin servicii de curierat) directă autorității contractante, în schimbul unei confirmări de primire semnate și datate.*”

19. Articolul 143 din Normele de aplicare a Regulamentului financiar [1] („Normele de aplicare”) prevede că autoritatea contractantă poate alege modalitățile care urmează a fi utilizate pentru depunerea ofertelor (prin scrisoare sau prin mijloace electronice). Totuși, libertatea de care dispune în această privință este limitată: modalitățile respective trebuie să aibă caracter nediscriminatoriu și să nu aibă drept efect restrângerea accesului operatorilor economici la procedura de atribuire.

20. La alineatul (2) din articolul menționat anterior se prevede că, atunci când ofertele se depun prin scrisoare, ofertanții pot alege să le depună astfel:

(a) prin poștă, în acest scop documentele de invitare la licitație precizând că data relevantă urmează a fi data de expediere cu recomandare, dovedită de ștampila poștei; sau

(b) prin livrare la sediul instituției de către ofertant sau de către un agent, inclusiv un serviciu de curierat; în acest scop documentele de invitare la licitație precizează, suplimentar față de informațiile prevăzute la articolul 130 alineatul (2) litera (a), departamentul la care trebuie depuse ofertele pe baza unei confirmări de primire datate și semnate. (subliniere adăugată)

21. În opinia Ombudsmanului, în cazul de față, invitația de participare la procedura de ofertare nu îndeplinea cerințele menționate anterior.

22. În primul rând, atunci când depun o ofertă folosind fie un serviciu poștal oficial, fie un serviciu de curierat, ofertanții ar trebui să fie supuși aceluiași condiții. În cazul prezentei plângeri, nu s-a întâmplat acest lucru. În ceea ce privește folosirea serviciului poștal oficial, rezulta că este suficientă trimiterea ofertei prin scrisoare recomandată, în termenul stabilit. În ceea ce privește folosirea unui serviciu de curierat, rezulta că este necesar ca ofertanții să

se asigure că ofertele lor „ *au ajuns* ” efectiv la Delegație în termenul stabilit, prin obținerea unei confirmări de primire datate și semnate. În mod evident, acest lucru nu a fost posibil deoarece, în mod rezonabil, doar momentul expedierii depindea de ofertanți, indiferent dacă aceștia cunoșteau sau nu programul de lucru al Delegației.

23. Prin urmare, Ombudsmanul nu a fost de acord cu ceea ce a părut a fi opinia Comisiei, și anume faptul că reclamantul ar fi trebuit să verifice neapărat programul de lucru al Delegației atunci când a depus oferta prin scrisoare, prin intermediul unui serviciu de curierat - o companie privată de expediție, autorizată și cunoscută pe plan internațional.

24. În temeiul celor menționate anterior, Ombudsmanul a considerat că, în cazul de față, nu a fost corect să fie desemnat, ca termen limită oficial, momentul în care Delegația a primit ofertele în mod efectiv.

25. În plus, în ceea ce privește ofertele depuse prin folosirea unui serviciu poștal oficial, invitația respectivă nu specifica în mod clar ce anume constituie o probă adecvată a depunerii: data de expediere , ștampila poștei sau data chitanței de depunere, în conformitate cu cerințele de la articolul 143 alineatul (2) litera (b) din Normele de aplicare.

26. În sfârșit, în opinia Ombudsmanului, invitația de participare la procedura de ofertare nu conținea informații suficiente pentru ofertanții care au decis să depună oferta personal. Această modalitate de depunere necesită prezența la sediul Delegației a unui funcționar al Delegației abilitat să primească corespondență/vizitatori, precum și să semneze și să dateze o chitanță de depunere care ar putea fi folosită ca dovadă a depunerii.

27. În acest sens, articolul 130 alineatul (2) litera (a), la care face trimitere articolul 143 alineatul (2) litera (b), citat anterior, precizează doar informațiile necesare minime care trebuie incluse în invitația de participare la procedura de ofertare [2] și modalitățile de depunere a acestora. Ombudsmanul a subliniat, în acest sens, că principiile bunei administrări impun ca informațiile oferite cetățenilor de către instituții să fie cât mai complete posibil .

28. În cazul de față, nimic nu a împiedicat Comisia să includă programul de lucru al serviciului Delegației în invitația respectivă de participare la procedura de ofertare. Pentru a fi utile, astfel de informații ar fi trebuit să fie cât mai complete posibil și să cuprindă nu doar menționarea precisă a programului de lucru din zilele lucrătoare, ci să indice și zilele în care serviciul este închis.

29. În temeiul celor menționate anterior, Ombudsmanul a făcut următoarele constatări preliminare de administrare defectuoasă în ceea ce privește invitația de participare la procedura de ofertare care face obiectul diferendului.

- Prin legarea termenului limită de primirea, și nu de expedierea ofertelor trimise prin intermediul serviciilor de curierat, Comisia a tratat în mod diferit ofertele depuse prin intermediul serviciului poștal oficial față de cele pentru care s-a folosit un serviciu de curierat. În conformitate cu Normele de aplicare, metodele respective ar trebui să constituie o variantă alternativă destinată ofertanților care decid să nu își depună ofertele personal.

Procedând astfel, Comisia nu a garantat ofertanților aceleași șanse de depunere efectivă a ofertelor lor.

- De asemenea, prin faptul că nu a specificat modul în care ofertanții ar trebui să probeze faptul că ofertele lor au fost depuse folosind serviciul oficial de poștă, Comisia a încălcat Normele de aplicare.

- Prin faptul că nu a oferit, în conținutul invitației de participare la procedura de ofertare, informații referitoare la programul de lucru al Delegației, în timpul căruia era posibilă depunerea personală a ofertelor, Comisia a încălcat principiile bunei administrări.

30. Ombudsmanul a subliniat că, deși serviciile poștale private și oficiale sunt în ultimă instanță responsabile de livrarea corespondenței, în temeiul contractelor lor respective încheiate cu expeditorii, acest lucru nu aduce atingere obligației Comisiei de a stabili modalitățile de depunere a ofertelor, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Normele de aplicare și cu principiile bunei administrări.

31. Ombudsmanul a propus o soluție amiabilă, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Statutul Ombudsmanului European [3] .

32. În acest sens, Ombudsmanul a luat act de faptul că solicitarea inițială a reclamantului era ca oferta sa să fie acceptată de către Comisie, ca fiind depusă în termenul limită. Totuși, această solicitare a devenit caducă între timp, deoarece contractul respectiv de achiziții publice a fost atribuit unei alte firme.

33. Cu toate acestea, reclamantul a suportat costuri aferente pregătirii ofertei și a prezentat probe în acest sens. Ombudsmanul a făcut trimitere, în această privință, la jurisprudența instanțelor comunitare, în care se afirmă:

„ orice ofertant care participă la o procedură de ofertare trebuie, ca regulă generală, să accepte riscul de a fi răspunzător pentru costurile aferente depunerii ofertei sale, în cazul în care contractul este atribuit unuia dintre concurenții săi. Cu toate acestea, un astfel de risc este acceptat în temeiul prezumției inerente oricărei invitații de participare la o procedură de ofertare, conform căreia, în vederea asigurării unui tratament egal pentru toți ofertanții, Comisia va acționa în mod imparțial. ” [4]

34. Având în vedere jurisprudența menționată anterior, precum și constatările privind administrarea defectuoasă cuprinse la punctul 29 de mai sus, Ombudsmanul a considerat că Comisia ar putea despăgubi reclamantul pentru pierderile suferite, acestea fiind legate de costurile participării la procedura de ofertare. Potrivit reclamantului, aceste pierderi au fost în valoare de EUR 12 690.

Argumentele prezentate Ombudsmanului după propunerea de soluție amiabilă

35. Comisia a respins propunerea Ombudsmanului de soluție amiabilă. În răspunsul acesteia, instituția a afirmat că, potrivit articolului 237 din Normele de aplicare, articolul 143 și articolul 130 alineatul (2) din Normele menționate mai sus nu se aplică acțiunilor externe finanțate din bugetul comunitar și, prin urmare, nici procedurii în cauză privind achizițiile. În

opinia Comisiei, articolul aplicabil acestui tip de procedură este articolul 251 din Normele de aplicare, care stabilește faptul că „ *ofertele trebuie să ajungă la autoritatea contractantă la adresa și până la data și ora prezentate în invitația la licitație.* ” Această dispoziție nu face nicio distincție între ofertele depuse prin poștă și cele depuse prin predare sau prin curier. Singurul termen limită luat în considerare este termenul limită pentru primirea ofertelor, indiferent de data expedierii și de modalitatea de depunere.

36. Instrucțiunile către ofertanți, care au fost anexate dosarului ofertei și utilizate pentru procedura de achiziții aflată în discuție, conțineau dispoziții similare. Acestea prevedeau, de asemenea, un termen limită pentru primirea ofertelor, și anume cel puțin 50 de zile de la expedierea invitației către ofertant. Comisia a considerat că un astfel de termen limită este suficient de lung pentru a permite ofertanților pregătirea și depunerea ofertelor. În acest sens, Comisia a afirmat că, din cele patru oferte ale companiilor invitate la procedura de ofertare, trei au ajuns la timp, oferta reclamantului fiind singura care a ajuns cu întârziere.

37. Comisia a subliniat că singura dovadă a încercării nereușite a companiei de expediție de livrare a coletului înainte de termenul limită a fost declarația unilaterală a chiar acestei companii de expediție. Comisia a accentuat faptul că respectiva companie nu a lăsat la sediul Delegației niciun fel de aviz privind livrarea nereușită. Acest lucru era, totuși, prevăzut în secțiunea *Termenii și condițiile transportului* din statutul companiei.

38. Comisia a mai reamintit faptul că, potrivit instrucțiunilor către ofertanți, livrarea prin curier nu poate fi dovedită decât printr-o confirmare de primire datată și semnată de către autoritatea contractantă. În cazul în care ofertantul nu primește confirmarea în timp util, acestuia îi revine responsabilitatea de a lua măsurile necesare pentru a asigura livrarea la timp. Prin urmare, în cazul de față, reclamantul ar fi trebuit să acționeze cu precauție și să mențină contactul cu compania de expediție, insistând ca livrarea să aibă loc înainte de termenul limită.

39. În plus, informațiile privind programul de lucru al Delegației sunt afișate la intrare, precum și pe pagina de internet a Delegației. Compania de expediție cunoștea bine programul de lucru, dat fiind faptul că livrează și colectează zilnic colete către/de la Delegație. Comisia a considerat că oferta reclamantului de participare la procedura de ofertare nu a fost primită la timp datorită neglijenței manifestate atât de către reclamant, cât și de către compania de expediție.

40. Comisia a concluzionat că invitația de participare la procedura de ofertare respecta cerințele din Normele de aplicare și principiile de bună administrare, fără a crea o discriminare între ofertanți în ceea ce privește depunerea ofertelor lor. Prin urmare, autorul plângerii trebuie să suporte cheltuielile legate de depunerea ofertei.

41. În observațiile sale, reclamantul a subliniat că, în cadrul tuturor procedurilor de achiziții publice organizate de Comisie la care a participat anterior, programul de lucru al autorității contractante era menționat în instrucțiunile pentru ofertanți și în invitația de participare la procedura de ofertare. În plus, în documentele privind procedura de ofertare în cauză, nu se preciza că ofertanții ar trebui să consulte pagina de internet a Delegației sau să verifice

personal programul de lucru afișat la intrarea instituției. Reclamantul a susținut neîndeplinirea de către Comisie a obligației de a acționa cu diligență pentru organizarea achiziției publice și de a furniza ofertanților toate informațiile necesare. Acesta consideră că nu a fost asigurat un tratament egal de către Comisie tuturor ofertanților.

Analiza Ombudsmanului după propunerea de soluție amiabilă

42. În primul rând, Ombudsmanul consideră că este util să fie clarificate constatările preliminare ale anchetei privind administrarea defectuoasă pe care se întemeia propunerea sa de soluție amiabilă. Preocupările sale priveau, în special, calitatea informației furnizate în invitația de participare la procedura de ofertare.

43. Respectiva invitație de participare la procedura de ofertare menționa doar că ofertele puteau fi depuse într-un anumit termen la Delegația Comisiei din Republica Moldova „*fie prin livrare înregistrată (serviciu poștal oficial) fie prin predare (inclusiv prin servicii de curierat) directă autorității contractante în schimbul unei confirmări de primire semnate și datate.*” (subliniere adăugată)

44. Ombudsmanul a considerat mai întâi că informațiile respective nu erau suficient de precise și de exhaustive pentru ofertanții care au ales să își depună ofertele printr-un serviciu de curierat („servicii poștale private”) sau prin predare la sediul instituției.

45. Ofertanții respectivi trebuiau să se asigure că pachetele lor ajungeau la sediul Delegației într-un moment în care unul dintre funcționari era prezent pentru a le putea elibera acestora o confirmare de primire datată și semnată. În aceste condiții, ar fi putut fi/ar fi fost util pentru ofertanți ca în invitație să fie incluse informații cu privire la programul de lucru al Delegației.

47. În plus, este necesar să fie reamintit că ofertele din cadrul acțiunilor externe ale Comisiei sunt deseori depuse în țări unde, în cadrul reprezentanțelor diplomatice, este necesară prezența permanentă a membrilor personalului. Prin urmare, este posibil ca personalul Delegațiilor să primească pachete și în afara programului de lucru. În cazul în care Comisia ar fi dorit să limiteze intervalul de timp destinat primirii ofertelor doar la timpul programului de lucru al Delegației, ar fi fost util să includă această informație în invitația de participare la procedura de ofertare.

48. În ceea ce privește diversele dispoziții din invitația de participare la procedura de ofertare legate de depunerea ofertelor prin servicii poștale oficiale sau printr-un serviciu de curierat, Ombudsmanul reiterează faptul că articolul 143 din Normele de aplicare sugerează că ar trebui acordat același tratament ofertelor depuse prin servicii poștale oficiale și celor depuse prin intermediul serviciilor de curierat („servicii poștale private”). Articolul 143 face o distincție între tratamentul menționat anterior și tratamentul ofertelor depuse prin predare la sediul instituției (de către ofertant sau de către un agent).

49. Totuși, respectiva invitație de participare la procedura de ofertare cuprindea, pe de o parte, dispoziția „*fie prin livrare înregistrată (serviciu poștal oficial)*” și, pe de altă parte,

dispoziția privind o „ *confirmare de primire semnată și datată* ”, necesară în cazul efectuării livrării prin servicii poștale private. Astfel, invitația de participare dădea impresia că livrarea prin servicii poștale oficiale nu era condiționată de prezența unui membru din personalul Delegației, în timp ce livrarea prin servicii poștale private necesita o astfel de prezență. Cu alte cuvinte, ofertanții care au decis să își trimită ofertele la sfârșitul termenului limită, optând pentru serviciile poștale oficiale, aveau șanse mai mari de a-și trimite cu succes ofertele, decât cei care au decis, de asemenea, să își trimită ofertele la sfârșitul termenului limită, dar au optat pentru utilizarea serviciilor poștale private.

50. Pentru a evita impresia menționată anterior, ar fi fost, prin urmare, rezonabil să fie inclusă în invitația de participare la procedura de ofertare o descriere clară și precisă referitoare la tipul de documente, cum ar fi o chitanță de depunere, care ar putea constitui probe de livrare la sediul Delegației, în cazul utilizării serviciilor poștale private și oficiale.

51. În plus, Ombudsmanul reiterează faptul că ofertanții care au ales să își prezinte ofertele prin servicii poștale private sau oficiale au, în fapt, un control foarte limitat cu privire la momentul în care ofertele lor sunt livrate, în comparație cu cele livrate prin predare la sediu. Atunci când ofertele sunt depuse prin servicii poștale private sau oficiale, probele privind momentul exact în care a intervenit livrarea nu pot fi furnizate ofertanților decât ulterior. În cazul în care ofertele sunt trimise la o destinație în afara UE, intervalul de timp necesar pentru ca ofertanții să primească o astfel de probă va fi, în mod inevitabil, mai lung. Prin urmare, Ombudsmanul nu înțelege afirmația prezentată de Comisie, cuprinsă în răspunsul la propunerea Ombudsmanului de soluție amiabilă, care arată că, în cazul în care un ofertant care a folosit un serviciu de curierat nu primește **în timp util** o confirmare de primire semnată și datată, ofertantul ar trebui să ia măsurile necesare pentru a asigura livrarea în timp util. În acest sens, Ombudsmanul reamintește că, deși este recomandabil ca ofertanții să nu aștepte ultimul moment al termenului limită prevăzut pentru depunerea ofertelor, în conformitate cu respectiva invitație de participare la procedura de ofertare, ofertele puteau fi primite de Delegație chiar până în ultimul moment al ultimei zile din termenul limită prevăzut.

52. În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul a considerat că, la prima examinare, respectiva invitație de participare la procedura de ofertare nu a respectat principiile de bună administrare. Ombudsmanul a așteptat o explicație adecvată din partea Comisiei în acest sens.

53. În răspunsul său la propunerea de soluție amiabilă, Comisia a părut să considere că absența unor informații mai complete și mai precise din invitația de participare la procedura de ofertare era justificată de doi factori. Acești factori sunt: (i) faptul că articolul 237 [5] din Normele de aplicare derogă de la articolul 143 (ii) faptul că articolul 251 din Normele de aplicare, aplicabil **în mod specific** procedurilor de ofertare acoperite de acțiunile externe ale Comisiei, nu specifică modalitățile de depunere a ofertelor. Acesta prevede doar că „ *ofertele trebuie să ajungă la autoritatea contractantă la adresa și până la data și ora prezentate în invitația la licitație.* ”

54. Ombudsmanul îi mulțumește Comisiei pentru explicație și este de acord cu faptul că, în

respectiva invitație de participare la procedura de ofertare, desemnarea momentului în care Delegația a primit în mod efectiv oferta ca termen limită oficial pentru procedura de ofertare nu este neconcordantă cu Normele de aplicare.

55. Totuși, în opinia Ombudsmanului, acest lucru nu schimbă faptul că respectiva invitație de participare la procedura de ofertare ar fi trebuit să fie mai precisă și ar fi trebuit să indice: (i) programul de lucru al Delegației și (ii) faptul că depunerea ofertelor prin servicii poștale private și oficiale putea fi atestată prin același tip de probe, cum ar fi data menționată pe chitanța de depunere.

56. Ombudsmanul consideră în mod constant că noțiunea „administrare defectuoasă” constituie un concept mai vast decât cel de ilegalitate. Prin urmare, faptul că o decizie a fost adoptată fără a fi încălcată legea nu înseamnă neapărat că a fost adoptată conform principiilor de bună administrare. Mai mult, în cazul de față, din cauza modalităților de depunere a ofertelor prevăzute la articolul 251, incluse în partea intitulată „Dispoziții speciale”, care tace în această privință, ar fi fost rezonabil ca la stabilirea unor astfel de modalități de depunere Comisia să se bazeze pe articolul 143, inclus în partea intitulată „Dispoziții comune” din Normele de aplicare. Altfel spus, chiar dacă dispozițiile speciale derogă de la aplicarea normelor generale, primele pot fi interpretate în lumina dispozițiilor comune, în cazul în care normele speciale sunt prea generale sau insuficient de precise.

57. În lumina celor de mai sus, Ombudsmanul consideră că prin faptul că nu a indicat, în cadrul invitației de participare la procedura de ofertare, (a) programul de lucru al Delegației (b) faptul că livrarea ofertelor prin servicii poștale private și oficiale putea fi atestată prin același tip de probă, cum ar fi, de exemplu, data chitanței de depunere, Comisia nu a furnizat ofertanților informații care să fie cât mai complete posibil. Acesta reprezintă un caz de administrare defectuoasă. În consecință, Ombudsmanul face comentariul critic de mai jos.

58. În ceea ce privește propunerea sa, prezentată în contextul soluției amiabile, și anume plata de către Comisie a cheltuielilor suportate de reclamant pentru a participa la procedura de ofertare, Ombudsmanul ia act de declarația Comisiei inclusă în răspunsul său, conform căreia *Termenii și condițiile transportului* ale serviciului privat de curierat contractat de reclamant prevedeau obligația acestui serviciu de a lăsa la locul de destinație al coletului un aviz care să ateste imposibilitatea predării, cum ar fi o chitanță de depunere. În cazul de față, serviciul privat de curierat nu a făcut acest lucru.

59. Ombudsmanul înțelege, de asemenea, că, în temeiul răspunsului Comisiei, dacă ar fi fost cazul, Comisia ar fi considerat livrarea prin servicii poștale private ca fiind reușită, chiar și în cazul în care o confirmare de primire semnată și datată nu ar fi fost eliberată curierului privat.

60. Având în vedere explicația de mai sus a Comisiei, Ombudsmanul este de acord cu faptul că reclamantului nu trebuie să i se efectueze nicio plată, deoarece, în condițiile în care curierul privat ar fi acționat în alt fel, Comisia ar fi aplicat, în acest caz, același tratament livrării de oferte prin servicii poștale private și oficiale și ar fi acceptat oferta reclamantului.

B. Concluzii

Pe baza anchetei sale in acest caz, Ombudsmanul formulează următoarea remarcă critică:

Prin faptul că nu a indicat, în invitația la procedura de ofertare, (a) programul de lucru al Delegației și (b) faptul că livrarea ofertelor prin intermediul serviciilor poștale private și oficiale poate fi demonstrată prin același tip de probă, cum ar fi, spre exemplu, data unei chitanțe de depunere, Comisia nu a furnizat ofertanților informații cât mai complete posibil. Acesta a reprezentat un caz de administrare defectuoasă.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Făcut la Strasbourg în data de 4 decembrie 2009

[1] Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO 2002 L 357, p. 1.

[2] Articolul 130 alineatul (2) litera (a) din Normele de aplicare are următorul cuprins: „ *Invitația la licitație îndeplinește cel puțin în următoarele condiții: (a) precizează normele care reglementează depunerea și prezentarea ofertelor, inclusiv în special data și ora limită de depunere, cerințele privind utilizarea unui formular standard de ofertă, documentele care trebuie anexate, inclusiv cele justificative pentru capacitatea financiară, economică, tehnică și profesională menționate la articolul 135, și adresa la care trebuie transmise;* ”

[3] Articolul 3 alineatul (5) din Statutul Ombudsmanului European prevede că: „ *În măsura posibilului, Ombudsmanul încearcă să găsească, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție care să elimine cazurile de administrare defectuoasă și să rezolve în mod satisfăcător plângerea.* ”

[4] Cauza T-160/03, *AFCon Management Consultants c. Comisie*, hotărâre din 17 martie 2005, nepublicată încă în Culegere, punctul 120.

[5] Textul articolului 237 alineatul (1) este următorul: „ *Articolele 118-121, cu excepția definițiilor, articolul 122 alineatele (3) și (4), articolele 123, 126-129, articolul 131 alineatele (3)-(6), articolul 139 alineatul (2), articolele 140-146, articolele 148, 151 și 152 nu se aplică contractelor de achiziții încheiate de sau pentru autoritățile contractante menționate la articolul 167 alineatul (1) literele (a) și (b) din regulamentul financiar.*

Aplicarea dispozițiilor privind achizițiile din prezentul capitol este decisă de către Comisie. ”

